

A close-up portrait of Mònica Terribas, a woman with shoulder-length blonde hair and bangs, looking directly at the camera with a neutral expression. She is wearing a dark blue or black blazer with red and white striped details on the lapels. The background is dark and out of focus, with some light sources visible.

Mònica Terribas:

**"Pregunto més per conèixer
que per fiscalitzar"**

Custòdia compartida

**Els experts parlen dels seus
avantatges i inconvenients**

Has pensat que un advocat, més que per anar a judici, serveix per no anar-hi?

col·labora: 02 014400

Molta gent que comença assessorant-se per qualsevol professional, acaba veient com un simple problema es converteix en un seriós conflicte als tribunals. I és llavors quan pensen en l'advocat. Comença per consultar un advocat. L'únic professional que, més que guanyar un judici per a tu, pot estalviar-te'l.

**CONSULTA
L'ADVOCAT**
(Rebutja imitacions)

**M. EUGÈNIA
ALEGRET**

*Presidenta del Tribunal
Superior de Justícia
de Catalunya*

Sempre és una satisfacció donar la benvinguda a una nova iniciativa dins l'àmbit de la informació i comunicació que tant necessita el món judicial.

Espero que aquesta nova revista aconsegueixi els seus objectius i ajudi els ciutadans i les ciutadanes a acudir als professionals del dret de forma preventiva i potenciar l'important paper de mediadors que tenen els advocats.

Molta sort en la vostra iniciativa.

**JOSEP M.
VALLÈS**

*Conseller de Justícia
de la Generalitat
de Catalunya*

La professió de l'advocacia és un element fonamental per assegurar la tutela dels drets dels ciutadans i per contribuir a la resolució dels seus conflictes d'interessos.

Per això mateix, és útil tota iniciativa orientada a divulgar quins són els serveis que la professió ofereix, amb la garantia de qualitat tècnica i de rigor ètic que el Col·legi ha de proveir.

Felicito, doncs, el Col·legi d'Advocats de Barcelona per aquesta nova iniciativa de comunicació i desitjo que es converteixi en una eina útil al servei de la nostra societat.

ENTREVISTEM MONICA TERRIBAS

"Quan l'entrevistat s'aparta de mi, busco que hi torni"

¿D'IGUAL A IGUAL?

"Avantatges i inconvenients de la custòdia compartida"

L'ADVOCAT RESPON

"¿És il·legal descarregar música des d'Internet?"

DE LA MÀ DELS CIUTADANS

Aquesta revista que tenen a mans neix amb vocació d'esdevenir una eina útil per al ciutadà i un instrument, alhora, d'apropament de la Justícia i de la feina diària dels advocats. El Dret envolta tota la nostra vida. Mil·i-una decisions passen per l'aplicació de normatives més o menys complicades o desconegudes per la immensa majoria dels ciutadans. Per això sortim al carrer amb vocació didàctica. Responem a les preguntes que fan els ciutadans, els familiaritzem amb un llenguatge que senten parlar als mitjans de comunicació però que no sempre saben interpretar. Els fem sortir de dubtes amb les seves formulacions i, en definitiva, venim a dir-li que s'acosti, que estem de la seva part. Des de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona sempre hem defensat el caràcter preventiu de la nostra feina. De la mateixa manera que es té el metge de família (abans dit de capçalera), el gestor, el banc o caixa i fins i tot el notari, res no invalida que puguem tenir també el nostre advocat de confiança, l'advocat o advocada de capçalera, de família. Justament aquella persona que ens pot assessorar a temps, abans no pugui sorgir un problema. Són aquests professionals els únics capaços d'orientar decisions de tipus laboral, familiar, patrimonial, etc., de tramitar-les correctament i de conèixer, en el seu cas, les conseqüències jurídiques i defensar-les davant els tribunals.

L'èxit de l'aventura periodística dependrà de tots, també de vostès si ens fan confiança perquè troben a la revista la resposta als seus interrogants.

Per tot això neix Just!, per estar més a prop dels ciutadans. Perquè se sentin més segurs i més ben acompanyats.

Just! és una publicació editada per l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona amb la finalitat de ser un òrgan informatiu pel ciutadà i d'acostament de la figura de l'advocat a la societat.

Edita: Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona.
Mallorca 283, 08037 Barcelona.
www.icab.es / icab@icab.es

Diputat de Comunicació: Max Arias
Cap de Comunicació: Xavier Mateu
Coordinació Just!: Ernest Bascompte

Assessorament:

Redacció:

Fotografia:

Disseny i Composició:

Just!

Telèfon: 934 961 880

Fax: 934 871 938

e-mail: just@icab.es

Publicitat:

Jesús Conte
Nacho Amadoz, Mireia Arnó,
Roser Ripoll i Isabel Viola.
Mireia Arnó, Albert Muñoz
Albert Muñoz

Il·lustre Col·legi
d'Advocats de Barcelona

Mallorca, 283, 08037 Barcelona

Telèfon: 934 961 880

Fax: 934 871 938

e-mail: marketing@icab.es

Impressió: Consultores de Edición y Comunicación, SL

Dipòsit legal:

ISSN:

Les opinions recollides en els textos publicats a Just! ho són exclusivament dels seus autors. L'opinió oficial del Col·legi l'expressa la Junta com a òrgan de govern de la institució.

Orientació Jurídica, al servei del Ciutadà

El Col·legi d'Advocats de Barcelona ofereix, per delegació de l'administració, un Servei d'Orientació Jurídica (SOJ) gratuït que té l'objectiu de proporcionar informació i orientació jurídica. Està atès per advocats que ofereixen un consell orientatiu sobre qualsevol problema jurídic que se'ls planteja.

A vegades, tenim dubtes legals i no sabem on adreçar-nos. Fins i tot, pot ser que tinguem un problema jurídic però no sabem per on començar-lo a afrontar. El SOJ té l'objectiu d'ajudar al ciutadà a trobar respostes. Els advocats que atenen el SOJ, però, no es fan càrrec dels assumptes plantejats ni redacten cap dictamen. Això sí, ens poden ajudar a posar fil a l'agulla i, si hem d'acudir als tribunals, guiar-nos en els nostres primers passos en el món de la Justícia.

A més, les qüestions de Dret laboral, Seguretat Social o Estrangeria s'atenen directament per Serveis d'Orientació Jurídica especialitzats en aquestes matèries.

La Gent Gran que sol·licita aquest servei rep una atenció específica, que el Col·legi proporciona en col·laboració amb la Fundació Viure i Conviure de Caixa Catalunya. Les Dones, principalment en relació a la Violència Domèstica, poden acudir al Servei d'Orientació Jurídica que es presta juntament amb l'Institut Català de la Dona i que es veu reforçat per una assistència també psicològica.

A causa de l'esfondrament del Carmel, darrerament ha adquirit rellevància el Servei d'Orientació Jurídica del Col·legi que, d'acord amb el Departament de Justícia de la Generalitat, ha obert una oficina en el barri afectat per atendre exclusivament els problemes i dubtes jurídics dels veïns. Aquest SOJ - Carmel està obert de 10 a 14 hores i de 16:30 a 19:30 hores, i fins ara ha atès a més de 250 consultes.

SOJ general

*Carrer València, número 344. Edifici dels Jutjats de Família.
Planta baixa. Horari d'atenció al públic: de 9:00 a 12:00 hores.*

Les consultes s'han de plantejar personalment i no es poden atendre ni per telèfon ni per correu electrònic.

Campanya

Cap nen sense joguina

El Grup d'Advocats Joves organitza amb motiu de Sant Jordi una campanya de recollida de contes. Amb aquesta iniciativa es vol aportar una mica d'il·lusió als nens més desfavorits. Tots els contes que es recullen es lliuraran a una ONG.

Recollida de llibres.....

- Del 15 al 22 d'abril
- Palauet Casades
- Carrer Mallorca/Roger de Llúria
- Horari: de 09.00 a 20.00 hores

GUIA DE SERVEIS

Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona (ICAB)

Seu central, C. Mallorca, 283.
T. 93 496 18 80

Servei d'Orientació Jurídica (SOJ)

C. València, 344-346.

Servei d'Orientació Jurídica d'Estrangeria (SOJ SAIER)

Avinguda Paral·lel, 202

Servei de Tramitació de Justícia Gratuïta (SERTRA)

C. València, 344-346.

T. 93 567 19 87

Delegacions de l'ICAB

Arenys de Mar

C. Can Nadal, s/n. T. 93 795 77 86

Badalona

C. Prim, 40. T. 93 389 12 04

Berga

C. Gran Via, 23

L'Hospitalet de Llobregat

Av. Josep Tarradellas, 179.

T. 93 337 31 88

Igualada

C. Milà i Fontanals, 2.

T. 93 805 05 91

El Prat de Llobregat

Pl. Narcís Monturiol, 39

Santa Coloma de Gramenet

Psg Salzedra, 21-23, baixos.

Sant Boi de Llobregat

C. Palau de Mariano, s/n

Vilafranca del Penedès

Avinguda Tarragona 1, 1er.

T. 93 890 42 57

Vilanova i la Geltrú

C. Sant Joan, 31-33 1er.

T. 93 893 22 62

Audiència Provincial de Barcelona

Passeig de Lluís Companys, s/n.

Fiscalia

T. 93 567 36 00

Jutjats d'Instrucció de Barcelona

Jutjat Degà de Barcelona

T. 93 567 26 50

Jutjats Penals de Barcelona

Jutjat Degà de Barcelona

T. 93 567 26 50

Jutjats de Guàrdia de Barcelona

Passeig Lluís Companys, 1-5

Detinguts 1. T. 93 567 31 41

Detinguts 2. T. 93 567 31 42

Detinguts 3. T. 93 567 31 43

Incidències

T. 93 567 31 40

Delegació del Govern Civil de Catalunya

Marquès d'Argentera, 2.

T. 93 520 90 00

Departament de Justícia de la Generalitat

Pau Claris, 81. T. 93 316 41 00

D.G. De Serveis Penitenciaris

Aragó, 332. T. 93 214 01 00

Emergències

T. 112

Policia

T. 091

Guàrdia Civil

T. 062

Mossos d'Esquadra

T. 088

Guàrdia Urbana de Barcelona

T. 092

Bombers

T. 080

Bombers Generalitat

T. 085

Atenció al ciutadà de la Generalitat

T. 012

Dones en situació de violència

T. 900 900 120

Atenció a la víctima

T. 900 12 18 84

Protecció civil

T. 93 520 93 18

Atenció Ministeri de l'Interior

T. 900 15 00 00

Problemes per no llegir la "lletra menuda"

Una part important dels quatre milions de contractes de compravenda, lloguer o hipoteques d'habitatge que es signen cada any es tanquen sense que el consumidor sàpiga exactament quin és el compromís total que ha adquirit. Quan el comprador s'adona del que diu realment la "lletra menuda" del seu contracte ha de recórrer als especialistes -públics o privats- i, en ocasions, el seu cas arriba als tribunals. Fruit d'això, una tercera part de les queixes sobre habitatge realitzades pels ciutadans es refereixen a les "sorpreses" desagradables provocades per les clàusules dels contractes signats.

El Defensor del Pueblo denuncia el soroll de carreteres i aeroports

"Qui contamina, paga". Aquest és el principi que destaca el Defensor del Pueblo en el seu informe tramés al Congrés dels Diputats sobre contaminació acústica. La citada institució assenyalava que el Ministeri de Foment és l'únic responsable en problemes de sorolls causats per carreteres o aeroports i considera que els veïns que pateixen aquests problemes han de rebre una solució per part del Govern, fins i tot en el cas que les estructures siguin anteriors a les vivendes. Si no existeix cap solució possible el document considera que es pot arribar "eventualment" a indemnitzacions substitutòries.

Els afectats per overbooking hauran de ser compensats

Des del passat 17 de febrer, les companyies aèries que operin a la Unió Europea hauran d'indemnitzar a aquelles persones que es vegin afectades per retards, cancel·lacions,

o impossibilitat d'embarcament provocats per la sobreventa de passatges, o en el seu defecte se'ls haurà d'aconseguir un trajecte alternatiu d'immediat i els serveis necessaris (menjar, beure o allotjament si fos necessari). La normativa s'aplica a tots els països de la UE i a aquells viatges on el destí sigui una ciutat de la Unió Europea.

La llista de morosos de banca és il·legal

Les bases de dades que utilitzen les entitats bancàries per saber si un client que demana un crèdit en pot tenir d'altres d'impagats, l'anomenat Registre d'Acceptacions Impagats (RAI), ha estat declarat il·legal pel Tribunal de Defensa de la Competència. D'aquesta manera s'acaba un procés que es va iniciar el 1991, quan l'Associació d'Usuaris de Serveis Bancaris (Ausbanc) va demandar al Consell Superior Bancari (responsable del RAI) perquè entenia que aquesta base de dades xocava amb les pràctiques "d'una competència lleial i sana".

Un ajuntament ha d'indemnitzar un comerciant per tancar un carrer

El Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana ha dictaminat que l'Ajuntament de Calpe (Alacant) haurà d'indemnitzar un perruquer que va veure perjudicat el seu negoci pel tancament del tràfic rodat i peatonal del carrer on tenia el seu negoci. La sentència considera que "els particulars tindran dret a ser indemnitzats per les Administracions Públiques en totes les lesions que puguin patir en qualsevol dels seus drets o bens [...] sempre que siguin conseqüència normal o anormal dels serveis públics".

Condemnada una constructora per defectes en un edifici

El jutjat de Primera Instància de Múrcia ha condemnat l'empresa constructora "T.O SA" a reparar les deficiències d'un edifici o a indemnitzar els perjudicats amb la quantitat de 100.015 euros. La demanda presentada per la Comunitat de Propietaris de l'edifici denunciava defectes en els conductes d'evacuació de gasos i olors de les vivendes, així com esquerdes i caigudes de rajoles a cuines i banys. Aquests defectes, segons la sentència, "excedeixen el que són defectes mínims (que han de ser tolerats pel propietari)".

¿És il·legal descarregar música des d'Internet?

Alguns serveis ofereixen la possibilitat de comprar cançons de manera legal.

La descàrrega de música per Internet es pot fer de dues maneres. A través de les pàgines en què els titulars dels drets posen mostres o cançons senceres a disposició de qualsevol usuari, o, la més freqüent, mitjançant els servidors P2P. Aquests servidors permeten que els usuaris que tenen cançons o àlbums sencers als seus ordinadors els comparteixin amb la resta d'usuaris, i, alhora, obtenir-ne còpies dels arxius dels altres. La descàrrega pot fer-se per a fer negoci amb aquesta música, o per a ús privat.

La comercialització és il·legal, i així ho preveu el Codi Penal en

l'article 270, que s'estableix que és un delictes la distribució amb afany de lucre d'una obra artística sense l'autorització del titular dels drets de propietat intel·lectual, i això inclou la música descarregada d'Internet.

La descàrrega per a ús privat, és, però, una qüestió més polèmica. Després d'un cert temps en què les sentències presentaven opinions diverses, s'ha unificat bastant el criteri, i s'entén que no és il·legal sempre i quan l'únic objectiu sigui gaudir de la música.

QUE HAIG DE FER SI...

► **Una companyia de serveis em continua cobrant el rebut d'un servei del qual ja m'he donat de baixa fa temps.** L'afectat hauria de fer dues coses. En primer lloc, donar ordre d'aturar el pagament a l'entitat bancària on tingui domiciliat el rebut dels serveis. Després, s'hauria de posar en contacte amb la companyia de serveis a través d'un mitjà que ho acrediti feafentment (burofax), sol·licitant la finalització dels cobraments, i la devolució dels que s'han cobrat des de la data de la baixa. Si el problema persisteix, s'hauria de consultar un advocat.

► **Segueixo rebent faxos des d'un mailing del qual he demanat que em treguin de la llista...** L'afectat hauria de posar-se en contacte a través d'un mitjà que ho acrediti feafentment (via burofax) amb la companyia que li continua fent arribar els faxos, per tal de sol·licitar la cancel·lació de les dades que d'ell en disposi aquesta companyia. La sol·licitud s'ha de fer personalment,

ja que el dret de cancel·lació és un dret personalíssim. Pel mateix motiu, s'ha de fer arribar amb la sol·licitud una fotocòpia del D.N.I. Si es desconeix l'adreça de la companyia, es pot sol·licitar a l'Agència Espanyola de Protecció de Dats que ens la proporcioni, ja que n'ha de tenir coneixement, atès que tota companyia que disposi de fitxers de dades ha de donar-se d'alta a aquesta Agència. Si en el termini de deu dies no s'ha rebut resposta, o aquesta és insatisfactòria, es pot presentar una reclamació davant l'Agència, aportant la documentació acreditativa d'haver demanat la cancel·lació de les dades.

► **La persona a qui li tinc llogat el pis em deu molts mesos de lloguer.** L'afectat hauria de posar-se en contacte amb un advocat. Els mecanismes que pot oferir un lletrat són, en primer lloc, tractar d'obtenir el pagament de les rendes mitjançant un procés de negociació amb el llogater. L'experiència

professional i el coneixement de les lleis són determinants per a obtenir bons resultats en aquestes negociacions.

En segon lloc, ja esgotada aquesta primera via, l'advocat iniciaria un procediment judicial que tindria per objecte el cobrament de les quantitats degudes, i, si així ho desitja el propietari, el desallotjament del llogater. En aquest procediment es preveu la possibilitat de l'enervació, consistent en el fet que el llogater faci efectives les quantitats degudes al propietari, a més de les despeses que el procediment li hagi ocasionat, i així resoldre el conflicte abans d'arribar a una sentència judicial.

Les reformes legislatives sobre aquesta matèria han agilitzat aquests tipus de processos amb una sèrie de mesures que afavoreixen una resolució més ràpida i eficient.

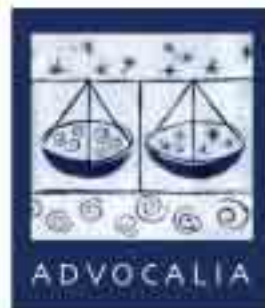

Totes aquelles persones que tinguin dubtes respecte una qüestió jurídica determinada, poden plantejar-la a Just! a través del correu electrònic just@icab.es

**La nostra mà esquerra t'evitarà el 90% dels conflictes.
I per la resta, no t'amoïnis.**

ADVOCACIA PREVENTIVA.

Igual que es disposa d'un gestor, ara es pot disposar de l'assessorament integral en drets i reclamacions. Un advocat al teu servei per assessorar-te en la vida quotidiana i el millor equip d'especialistes per si cal lluitar a fons per tu.

**Tel. 93 457 00 00
tonipons@icab.es**

**DRET CIVIL, MERCANTIL, FISCAL, LABORAL, ADMINISTRATIU,
PENAL, CANÒNIC, PROCESSAL I ACCIDENTS DE TRÀNSIT.**

¿D'igual a igual?

Mireia Arnó
 Nacho Amadoz

8

Li han ofert ascendir i marxar a l'estranger per motius de feina però ha hagut de dir que no. Té dos bessons i des que van néixer ha estat molt implicat en la seva educació. Quan tenien dos anys, ell i la seva dona es van separar. Des de llavors comparteixen la custòdia dels seus fills, i per tant,

se n'ocupa el 50 per cent del temps. L'altra meitat, estan amb la mare. La custòdia dels fills del matrimoni que se separa o es divorcia és sempre un dels aspectes més problemàtics del

procés. Mantenir la custòdia no significa ser l'únic responsable dels fills, ja que tots dos pares continuen sent responsables legals d'ells, i tots dos han de consensuar les decisions que afectin als aspectes més importants de la vida del menor. Mantenir la custòdia implica conviure amb ells i

prendre les decisions, per dir-ho així, més del dia a dia.

Amb la futura llei del divorci es reforma l'article 92 del Codi Civil, que és el que regula els efectes de la custòdia. Aquest canvi en la normativa preveu la possibilitat

que els membres del matrimoni que trenca la seva relació acordin mantenir la custòdia compartida. Per a l'advocat matrimonialista i secretari del Col·legi d'Advocats de Barcelona, Joaquim de Miquel, la possibilitat de la custòdia

compartida sorgeix en

aquells casos en què, mentre ha durat la convivència entre la parella, les tasques de cura dels nens s'han repartit i per tant, aquest repartiment es projecta ara més enllà de la separació. També considera que la custòdia compartida ha estat una conquesta de les parelles i dels advocats: "Fa anys, quan es van començar a pactar

les primeres custòdies compartides, ens trobàvem amb l'oposició del fiscal que representa els menors, dels psicòlegs i dels jutges. El jutge no s'entrevistava amb una parella que es divorciava de mutu acord si no era per un cas de custòdia compartida. Quan era un conveni estàndard, de custòdia per la mare i visites per al pare, passava desapercbut pel jutjat." El secretari del Col·legi d'Advocats de Barcelona recorda com "molts pensaven que compartir la custòdia dificultava el procés de decisió sobre els nens" però creu que "a la pràctica s'ha vist que, si hi ha voluntat de pactar una custòdia compartida que és el més important, és més fàcil que es pactin la resta de coses secundàries".

No és una novetat

"La gent hauria de saber –diu l'advocada Magda Oranich– que el projecte de llei el que explicita és que hi ha la possibilitat d'optar per la custòdia compartida però res més, no és que ara sempre hagi de ser custòdia compartida." De fet, segons explica Oranich, "la llei actual ja ho

*La cura dels fills
es continua
repartint després
de la separació*

permet i ja hi havia sentències de custòdia compartida fa vint-i-cinc anys." I afegeix: "Hi va haver un temps en què molts jutges no en donaven i el fiscal les recorria. El projecte de llei que s'està tramitant ho aclareix per si algú encara dubta." Per l'advocada, "quan hi ha mutu acord entre els pares pot ser molt beneficiosa pels fills" però en cas contrari la desaconsella excepte en situacions excepcionals: "Vaig tenir un cas en què els fills adolescents ho van demanar, n'assumien les molèsties, i el jutge ho va concedir a pesar de les reticències dels pares." Oranich és de l'opinió que "si els pares i els fills estan d'acord ningú s'hi pot posar" i té ben presents "famílies que havien acordat compartir la custòdia i així ho han fet encara que no hi hagués sentència." Precisament la reforma de la normativa sobre la custòdia dels fills va ser motiu d'anàlisi al Col·legi d'Advocats de Barcelona.

En el marc de la celebració del patró dels advocats, Sant Raimon de Penyafort, que va tenir lloc la primera setmana de febrer, es va celebrar una jornada sobre Dret de Família. Va intervenir, entre d'altres, Mercedes Caso, Jutge del Jutjat de Primera Instància núm. 19 de Barcelona. Caso va dir que la reforma en matèria de custòdia compartida no és tan novedosa ja que "la petició de custòdies compartides ja era possible abans". La jutge Mercedes Caso recomana tenir en compte l'edat

dels nens, valorar la distància entre la residència dels pares i les relacions dels menors amb els seus nous entorns. Caso també coincideix amb De Miquel en què s'ha de tenir en compte la dinàmica de la família abans del trencament, ja que si abans només es feia càrrec de l'educació dels fills un dels pares és molt difícil que aquesta situació canviï després de separats.

Nens amb motxilla

Però la reforma planteja, a parer de la jutge, un gran problema perquè "deixa sense regular què passa amb l'ús del domicili i amb la pensió alimentària", i per tant s'ha de decidir què fer amb l'habitatge que abans era comú i com repartir les despeses que ocasioni el menor. Aquest buit legal hi ha pares que l'omplen amb imaginació. Una parella es va hipotecar per comprar-se una casa enorme i després es

va separar. Ara comparteixen la custòdia dels fills amb l'avantatge que els nens no s'han hagut de canviar de casa perquè els pares s'han pogut repartir el domicili de forma que cada un disposa d'una àrea de la vivenda de forma independent. També hi ha uns fills adolescents que han preferit viure sis mesos amb la mare i sis mesos amb el pare, combinant-ho amb un règim de visites amb el progenitor amb qui no estan vivint. També en el marc de les Jornades de Sant Raimon de Penyafort, la

Psicòloga del Servei d'Assessorament Tècnic i d'Atenció a la Víctima

L'advocat aconsella ser realista, ja que compartir la custòdia implica dedicar temps als fills

L'ALTERNATIVA DE LA MEDIACIÓ

En conflictes de família, a més d'acudir als jutjats també es pot recórrer a la figura del mediador. El Col·legi d'Advocats va crear el Centre de Mediació, l'any 2001, el qual està atès per advocats-mediadors que tenen la funció de propiciar un pacte entre les parts. A més els advocats són els únics que poden portar l'acord resultant de la mediació davant del jutge perquè tingui plena validesa. Un dels avantatges de la mediació és que són els propis afectats els que troben les solucions als seus problemes i no és un tercer, el jutge o l'àrbitre, el que les imposa. Per poder recórrer a la mediació hi han d'accedir les dues parts i s'han de complir una sèrie de requisits, com per exemple, que ningú tingui una posició de força o que no hi hagi hagut episodis de violència.

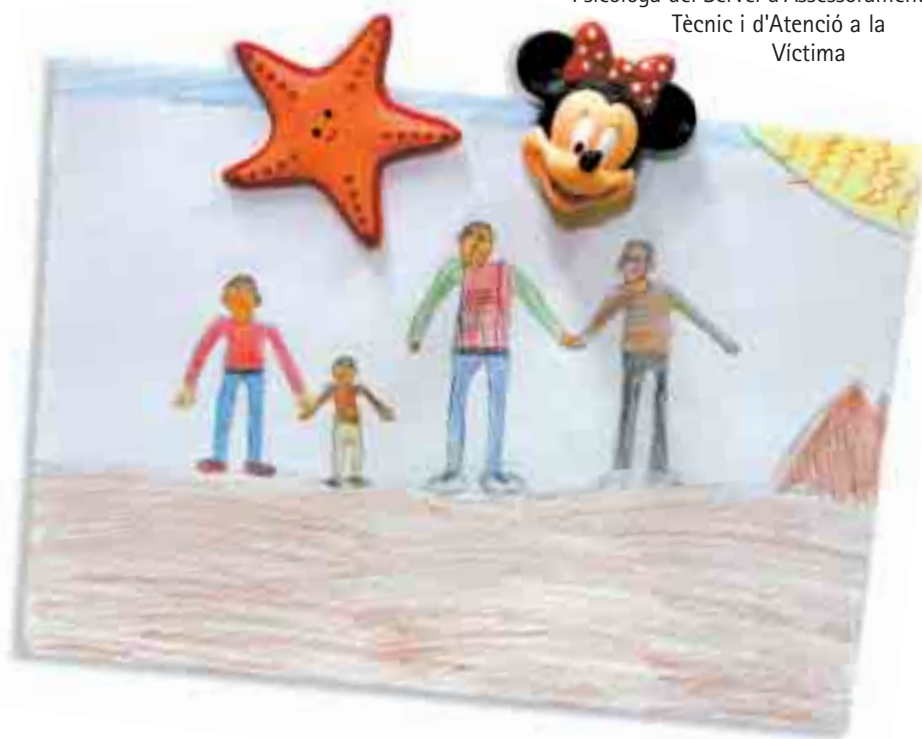
Telèfon de la Mediació :
902 500 990

(SATAV), va explicar que les investigacions psicològiques més recents demostren que "els nens de famílies separades que mantenen un bon vincle amb tots dos pares tenen una millor adaptació". En aquest sentit va relatar com la mesura de la custòdia compartida és la preferent a una vintena d'Estat dels EUA, sobretot a Califòrnia, on "la major part de les custòdies compartides que allà s'atorguen parteixen d'una sola residència física, que es la del menor", i que acostuma a coincidir amb l'antiga vivenda familiar, a la qual han d'acudir els pares quan sigui el seu torn de custòdia.

Per Cartier en la separació "els fills experimenten la ruptura des de la pèrdua d'un dels pares, d'un model d'identificació, de la pertinença a un nucli familiar d'unitat" i la custòdia compartida "pot suposar un intent de mitigació d'aquestes pèrdues però exigeix una capacitat de compromís i responsabilitat molt elevada per part dels pares, que en la seva aplicació pràctica és molt més difícil de sostenir de manera exitosa".

L'advocat Joaquim de Miquel, explica que moltes mares hi estan a favor perquè creuen que beneficia als fills i les allibera de temps.

L'advocat aconsella que els pares "siguin realistes i no pretenguin després de la separació tenir un sistema de relació amb els seus fills diferent del que tenien abans". De Miquel considera que "si una persona no és capaç de disposar del temps necessari per cuidar els seus fills una setmana seguida, perquè viatja o arriba tard a casa, no hauria de lluitar per una custòdia compartida" ja que aquesta implica poder adaptar la vida per dedicar temps als fills.

"Quan l'entrevistat s'aparta de mi busco que hi torni"

La presentadora de l'informatiu estrella del 33 "La nit al dia" té prou cap, cervell i anys per no fer segons quines bajanades a la tele i és massa jove encara perquè li donin un despatx de direcció que potser es mereix.

Jesús Conte

- No prodigues les entrevistes.
- No m'agrada gaire parlar molt de mi, perquè acabem convertint-nos en personatges quan només som periodistes.
- Tens sentit de transitorietat? Interesses perquè surts a la tele, no la persona?
- Cadascun som una part de la cadena. Els periodistes que donem la cara som el vehicle de la feina de molts altres companys. S'identifica el que fem amb la nostra percepció, es personalitza molt i al final la gent diu 'el programa de'n Bassas', 'el programa de'n Gabilondo', quan no és ben bé això.
- Fas molts 'bolos'?
- Pocs. Com una opció personal: només

faig coses relacionades amb la universitat o en terrenys en què jo hi puc dir alguna cosa com són els mitjans de comunicació o d'àmbit social que necessiten una empenta.

- Llavors deus fer coses gratis.
- El 90 per cent de les coses! No em dedico al món del 'bolo'. Quan em criden d'una organització de discapacitats, per exemple, hi vaig el dia que sigui a l'hora que sigui. Tant físics com psíquics, que ho conec prou, i on puc aportar la meua experiència. Fora d'això, intento no fer res perquè sinó et converteixes en més personatge del que ets.

"HEM CONVERTIT L'ESTAT DEL BENESTAR EN RECLAMAR MÉS, I AIXÒ ÉS FRUIT D'UN CAPITALISME MOLT PERVERS"

- Deu ser dur dir que no a tanta gent que vol sortir al programa.
- Hi ha gent que no vol venir perquè és a les 11 de la nit i n'hi ha molta d'altra que sí perquè necessita un espai on explicar el que fa. Donem preferència a gent com els autors d'assaig, als que no portaran a un programa d'entreteniment perquè no tenen glamour ni estan casats amb la Jennifer López.

- És justa la imatge que es fa de tu?
- Jo crec que els espectadors es fan la imatge de la Mònica Terribas que pregunta amb una certa contundència. I en realitat jo crec que faig la pregunta més per conèixer que per fiscalitzar. És clar, ningú es recorda de les entrevistes a persones anònimes, sinó de la Terribas quan li pregunta a Carod Rovira: "escolti, vostè amb qui es va entrevistar?!" Dec donar una imatge molt més dura del que jo crec que sóc.

- També deus ser molt autoexigent.
- Algú deu pensar que sóc insolent... Quan el periodista fa entrevistes només per treure titulars i exclusives tampoc no està fent periodisme. Això els polítics ho noten i per això no diuen res. I quan se t'escapoleixen l'obligació és repreguntar. Hem de fer preguntes perquè la gent entengui les coses.

- La proximitat física sense taula, la quasi penombra crea un clima de confiança. Però potser espanta al convidat que pensa que li saltarà a la jugular!

- Però aquesta proximitat és bona. No m'agrada el periodista parapetat darrera una taula i que l'entrevistat estigui desprotegit. El que importa és que la suma dels 20 o 25 minuts de diàleg arribi a l'espectador al mateix nivell. La distància? Sí, el llenguatge no verbal també diu coses. Quan veig que

l'entrevistat s'aparta de mi, que busca el racó del sofà, és evident que està incòmode. Llavors haig de buscar sumar-lo, que torni cap a mi. En Sebastià Serrano ho explica fantàsticament be tot això de que quan els cossos de dues

persones s'acosten i formen un arc hi ha empatia, i quan se separen és que no hi ha manera que es puguin comunicar. Això pot intimidar? És clar, a persones acostumades a protegir-se i a mantenir la distància.

- Quants personatges que tu idolatres t'han defraudat? I d'altra gent, al revés, quin gran comunicador!

- Dels anònims, molts: gent de qui no tens cap expectativa i que van a més. És clar, trobar gent que tingui un discurs ben articulat, capaç de pensar, i que a més cantin i pintin? Això és difícil. Gent que m'ha decebut? Doncs els que no assumeixen la seva responsabilitat davant la gent, que fugen i s'en desenten. Després els estranya que la gent no vagi a votar.

- Qui pressiona més? Polítics, les editorials...?

- Les editorials, com també les ONGs, ja tenen un espai. Hi ha molta presència de la societat civil. Els partits? Fan una pressió molt relativa perquè jo mateixa crec que han de tenir un paper important. Quan la gent protesta i diu "un altre polític!", jo dic, escolti, vagi en compte perquè administren els nostres béns i per tant han de sortir a televisió.

- Però que diguin alguna cosa més enllà de què han estat castellers o que entre tots ho farem tot.

- Evident. Però d'aquests n'hi ha molts: consellers i conselleres que no t'aguanten una entrevista de vint minuts i a qui no he dut encara mai al programa. I aquests truquen com qui diu a diari! Haig de reconèixer que alguns, quan hi ha un marrón, venen. Però d'altres no, i són els que després truquen quan els ve de gust. Doncs, mira, aquests s'hauran d'esperar.

- Com se't va acudir ser periodista?

Antecedents familiars no en tens.

- No cap. Quan en Puyal feia el "Vostè pregunta" a Miramar (TVE) -jo feia l'Educació Bàsica-, li deia a la mare que em volia dedicar a fer això. Sempre m'ha agradat escriure, tenia molt clar que faria Periodisme i després Econòmiques, encara que això darrer ja no va ser pel doctorat i altres coses.

- I més enllà del periodisme, a la vida quines són les prioritats?

- La primera, la família, en el sentit més extens: A més del marit i el fill passo moltes hores amb els germans, els meus pares i amb els amics. Per la vocació docent i amb 12 anys que sóc a la Pompeu Fabra em queden poques hores per coses que m'agraden com ara nedar, llegir amb més tranquil·litat...

- Quins ideals, quins valors, et marques a la vida?

- Un món en què la gent pensi més en col·lectiu i menys des d'un punt de vista individual. Hem convertit l'estat del benestar en reclamar més i això és fruit d'un capitalisme molt pervers. Dins la família? L'estabilitat emocional i que el meu fill sigui feliç, que somrigui, no que estudiï una carrera. Els pares simplifiquem l'educació en els estudis i en les notes que treuen. Excel·lir ho associem a guanyar diners. Doncs no és això el que m'importa més.

- Com es suporta la fama?

- No sóc una 'star system'. Puc anar perfectament a sopar o pel carrer i la gent potser em reconeix però no em diu res. Escolta! jo no faig un espectacle, faig un informatiu i per a mi ja és gran triomf que la gent miri "La nit al dia" a aquelles hores de la nit...

MÒNICA TERRIBAS

Professional curosa i exigent, quan arribo al migdia la trobo amb els cascos penjats seguint per ràdio en directe el debat parlamentari del Carmel. Parlant amb ella, costa refrenar-se davant de tants titulars sortits d'un cervell ben estructurat generós en el tracte i en la fruïció de les seves paraules. Em salto la seva lliçó i titularé el que cregui més noticiable per retratar una periodista de raça que no vol ser diva, sinó transmissora i receptora del que la gent vol saber. Sedueix a qui la coneix bé i que no necessita refugiar-se a l'altra punt del sofà perquè no la tem. I respectaré els 'off the record' perquè aquestes són confessions políticament incorrectes encara que siguin veritat. O precisament per això.

Josep M. Casamor Matheu
Inmaculada Suñé Marbá

ADVOCATS

25 anys d'experiència en el sector ens avalen

ESPECIALISTES EN
SUCCESSIONS,
DRET DE FAMÍLIA,
PROPIETAT HORIZONTAL
I RESPONSABILITAT
SANITÀRIA.

Administradors de finques
Mediadors familiars
amb titulació de la
Generalitat de Catalunya.

c/ Balmes 181, 1-1a
08006 Barcelona

☎ 93 368 40 00
☎ 93 368 40 01

e-mail: dcbcasal@telefonos.es

BUFET
D'ADVOCATS
SOLE ESPASA

Pg. de Sant Joan 34, Ptal. 3a
08010 Barcelona

izespasa@cab.es

☎ 93.232.72.13
☎ 93.232.73.52
☎ 659.07.60.23
☎ 93.247.19.87

ESPECIALITAT:
CIVIL • MATRIMONIAL
MERCANTIL • PENAL

Abogados
Zarae
Arrondo

DESAHUCIOS
SOCIEDADES
INCAPACIDADES
HERENCIA Y SUCESIONES
RECLAMACIÓN IMPAGADOS
DESPIDOS
ACCIDENTES LABORALES
ALCOHOLEMIAS
INDEMNIZACIONES
ACCIDENTES DE TRÁFICO
SEPARACIONES Y DIVORCIOS
GUARDA Y CUSTODIA
PENSIONES DE ALIMENTOS

☎ Tel: 93 446 23 59 - 667 086 495
C/ Provenza, 463, entlo. 2a Barcelona
Cita Previa

1• Quina imatge té dels advocats ?

2• Per les experiències que coneix ¿com valora la feina que fan els lletrats?

Alexandre Vidal, 57 anys, Músic

- 1.- En tinc una imatge molt correcta. En alguna ocasió he requerit els serveis d'un advocat, per qüestions laborals i d'empresa, i he quedat molt content.
- 2.- Els trobo cars però suposo que no és just dir-ho perquè és el que valen. El que passa és que el plet és car, més que l'advocat pròpiament. Qualsevol cosa t'acaba pujant molt.

Lúdia Samarini, 53 anys, Comercial

- 1.- La imatge que en tinc és bona però trobo que haurien de ser més conciliadors. Crec que moltes vegades quan hi ha plets l'advocat et fa allargar el judici i no arribes a pactes. En general, els advocats haurien d'intentar resoldre els problemes.
- 2.- El tracte que hi he tingut ha estat per un tema familiar i la impressió que em vaig endur va ser aquesta. Ara em plantejo tenir els serveis d'un advocat. És necessari quan no tens acord amb l'altra part i has d'intentar defensar la teva posició.

Enric Rey, 36 anys, Mecànic

- 1.- En tinc una bona imatge. A nivell personal, no he hagut de requerir els serveis d'un advocat. De moment, he tingut sort. Imagino que em podria servir, sobre tot, en l'aspecte professional per solucionar-me problemes hipotètics o per accidents, però molt sovint això ja va inclòs en les assegurances dels cotxes i les motos.
- 2.- Quan coneguts meus han hagut d'acudir a algun advocat especialitzat, els ha anat tot bé. Les experiències que conec han estat bones.

Concepción Alcántara, 51 anys, Verdulaire

- 1.- La impressió que en tinc és que alguns ho fan molt bé i d'altres es passen, en el sentit que no fan gaire cas de les persones. No he arribat a tenir advocat. El vaig demanar per estudiar un tema de família però al final no va fer falta. L'advocat no el vaig arribar a tractar. Acudiria a l'advocat per problemes familiars o per accidents.
- 2.- De les experiències que conec, totes han anat bé.

**Reserva l'espai de publicitat
del teu despatx a JUST!**

La nova revista d'atenció al ciutadà que l'ICAB ha creat és un nou canal de comunicació amb la societat per a tots els advocats de Barcelona i societats professionals registrades al Col·legi.

Es el suport idoni per donar a conèixer els vostres serveis

Cada 4,2 minuts es trenca un matrimoni

El nombre de ruptures matrimonials a Espanya augmenta cada any de forma notable. Segons les últimes estadístiques elaborades pel Consell General del Poder Judicial (CGPJ) corresponents a l'any 2003, un total de 126.748 unions matrimonials van decidir dissoldre legalment el seu matrimoni. Això significa un augment de més de cinquanta mil ruptures, respecte a les registrades fa una dècada, a l'any 1993. Fent un càlcul, potser efectista, però no per això menys real, aquestes dades signifiquen que cada 4,2 minuts una parella espanyola consuma de forma oficial la ruptura del seu matrimoni.

D'aquesta evolució, sempre a l'alça, de les separacions matrimonials, en queda constància en el Servei d'Orientació Jurídica de l'ICAB. De les consultes rebudes en el decurs de l'any 2004 sobre Dret Matrimonial i Família, les referents a divorcis i separacions matrimonials van suposar el 55,63 per cent del total.

	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
DISSOLUCIÓ DEL MATRIMONI											
Assumptes registrats en l'any											
Total	72.423	79.161	82.580	83.990	88.998	93.988	96.536	102.495	103.250	115.278	126.748
Separacions	43.491	47.546	49.374	51.317	54.728	57.353	59.503	63.377	65.527	73.032	79.429
- De mutu acord	21.535	23.368	25.439	27.227	30.427	32.967	35.685	38.881	43.525	49.022	53.700
- Contencioses	21.956	24.178	23.935	24.090	24.301	24.386	23.818	24.496	22.002	24.010	25.723
Divorcis	28.854	31.522	33.104	32.571	34.147	36.520	36.900	38.973	37.571	42.017	47.319
- Consensuats	12.796	13.814	14.895	14.971	16.520	18.089	19.072	20.492	21.649	24.523	28.172
- No consensuats	16.058	17.708	18.209	17.600	17.627	18.431	17.828	18.481	15.922	17.494	19.147
Nul·litats matrimonials	78	93	102	102	123	115	133	145	152	229	191

Font: CGPJ

**Creación
Transmisión
Sociedades
Internacional**

**Venta de
sociedades
inactivas**

**... y ahora también
domiciliación de
empresas con
atención telefónica**

902 199 560

**SOCIEDADES DE
RESPONSABILIDAD LIMITADA**

SOCIEDADES ANONIMAS

**SOCIEDADES LIMITADAS
AMPLIADAS DE CAPITAL SOCIAL**

SOCIEDADES INTERNACIONALES

Balmes, 152, 9ª pl. - 08008 Barcelona (España) - Tel. +34 93.238.41.22 - Fax +34 93.394.15.63
email: info@ctsinternacional.com - www.ctsinternacional.com

La salut mental entesa com a accident laboral

Cada vegada són més freqüents les sentències que consideren que els trastorns mentals i emocionals que pot patir un treballador són un accident de treball si es demostra que ha estat l'entorn laboral el causant de la malaltia. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha reconegut recentment que el que es coneix popularment com a "síndrome del cremat" o *burn out* (esgotament professional) és un accident laboral. En aquest sentit el TSJC ha confirmat la decisió d'un jutjat del Social de Barcelona de concedir a la mestra d'una escola privada concertada la incapacitat permanent absoluta, en entendre que aquest síndrome ha afectat a la professora "estant al seu lloc de treball i com conseqüència d'aquest", provocant-li "un deteriorament que actualment no li permet realitzar l'activitat laboral". El TSJC admet que aquest tipus de malalties no s'adiuen amb el "concepte d'accident" clàssic, que provoca una "lesió inesperada" sinó que es produeixen de forma lenta, el que no impedeix que estiguin

"relacionades directament amb el treball".

En la mateixa línia es va manifestar el jutjat del social número 11 de València, que va declarar una baixa per depressió com un accident de treball en entendre que la síndrome

d'ansietat i depressió que patia una ATS de l'hospital La Fe, de València, estava causada pel seu entorn laboral on constantment estava qüestionada la seva professionalitat i això va afectar la seva autoestima.

DICCIONARI

Diferències entre injúries i calúmnies

Sovint la diferència entre injúria i calúmia no es té clara. La confusió entre aquestes dues nocions jurídiques ve donada per què de vegades se'n fa un ús conjunt, i aquest ús no sempre és correcte. Anem a veure en què s'assemblen, i en què es diferencien. Ambdues són tipificades pel Codi Penal com a delictes contra l'honor, i les trobem recollides de l'article 205 a 210 del mateix Codi.

La calúmia

consisteix en "la imputació d'un delictes fet amb coneixement de la seva falsedat, o temerari menyspreu cap a la veritat". Per tant, només hi ha calúmia quan algú diu d'una altra persona que aquesta ha comès un delictes, i això no és veritat. Si la persona que acusa un altra d'haver delinquit presenta proves que això és cert, ja no hi ha delictes de calúmnies.

La injúria

consisteix en "l'acció o expressió que lesionin la dignitat d'una altra persona, menyscabant la seva fama, o atemptant contra la seva estimació". És a dir, quan es pretén rebaixar una altra persona mitjançant insults, vexacions, o airejant públicament assumptes dolorosos per a ella, amb la intenció de ferir-la. El Codi Penal estableix expressament que només constituïran delictes aquelles injúries que es puguin considerar greus, i que les injúries que es basin en "la imputació de fets" (dir d'algú que ha fet alguna cosa), només poden ser considerades com a greus "quan s'hagin fet amb coneixement de la seva falsedat, o amb temerari menyspreu cap a la veritat".

Per tant, hem de distingir clarament entre el fet d'acusar algú d'haver comès un delictes (calúmia), i el fet d'insultar-lo o pretendre rebaixar la seva dignitat (injúria).

Compartiendo ideales

Un equipo de profesionales especializados,
con amplia experiencia, capaces de asumir
desde las necesidades personales, familiares
y empresariales más pequeñas y puntuales,
hasta los retos que nos plantean nuestros
clientes internacionales.

Diez años solucionando problemas en cuatro continentes

BGM | Abogados
BUFETE GARCIA MALLOR

Travessera de les Corts, 375 08029 barcelona • Tel: 902 18 00 18

Abans de triar qui et farà la declaració de la renda, mira el que t'estalvies amb un advocat.

Abans de triar qui et farà la declaració de la renda, reflexiona. Si pots comptar amb l'únic professional especialista tant en normatives fiscals com en tot l'ordenament jurídic, l'únic capaç de per estudiar amb tota garantia les millors opcions per als teus interessos i l'únic que et pot estalviar conflictes amb l'Administració, defensant-te fins al final si calgués... Si, pel mateix preu, pots confiar-li la declaració de la renda a un advocat, correràs el risc de conformar-te amb menys?

**CONSULTA
L'ADVOCAT**
Rebutja imitacions